Зад-бод (чит) способ на шитье в шев. пк. 87.

Задъвам, увам гл. дл. 1) турям дъно на дъчва, на каца на колче от зад.

Задъвам се гл. възвр. 1) отивам някъде далеко на пътя (извъ дъното) на някоя земя в. затъвам, завръвам се, заседнавам се. 2) навлизам, за

Задъвки гл. св. от задъвам.

Задъвка се, гл. възв. св. Кога влъзе човек в' някоя гъста гора та се задъвка на пътя. Л. Д. 1872. р. 231. Хумолт се задъвки до самите прозорци на малкотолската земя. Л. Д. 1873 р. 132. Пушкин се задъвка (влъзе на пътя до дъното, изгуби се) у Старите класически творци. Л. Д 1875 р. 55. 4) стичам се, немогъ да идъ на въ: задъвка се и всичко прав устата на враца. = обгрупи

Задъвам гл. дл. в. задъвръм.

Задъвравам се. гл. възв. задъвръвам се.

Задъвръвам, гл. дл. 1) стирам, затирам нещо на врата. Задъвръвме тъмно нета туши.= Задъвръх му парите. = 2) стирам някому пари за Ветоя лъвсеу му задъвръх 3) ~~за задъвръвам~~ стискавам, прикъвам: без да задъвръвам на колко бъли пари за черни дъл. Л. Д. 1869 р. 167. 4) начвам да почвам, да праздувам. Задъвръвам светци от година, задъвръвам петка и неделя. л. 30 дъвка на лъсои светци

Задъвръвам се гл. възв. 1) стирам се, ограничавам се: Стоя гинчи не трябва да се задъвръва само от единъ родъ човеци и да работи само една работа. Л. Д. 1876 р. 48. 2) запазвам се, завардувам се: така щото да се задъвръвъ всички стреги. Л. Д. 1869 р. 46

Задъвръвъ гл. св. от задъвръвам

Задъвръвъ се, гл. въз. той се задъвръвъ. устоя се, не падна

Задъхва се гл. безл. вонеше тъ се не задъхваше тъ пъ. Е. С. 113.

Задъхтявам се и

Задъхтам се, гл. възвр. Задъхтявам се, раздъхтявам се

Задъхтан, а, о, — и (чит) Задъхтен, раздъхтен. Нито умрена и задъхтяна давай сиса. Л. Д. 1869. р. 94.

Задъхтъ се гл. св. от задъхтявам се

Задъвам гл. дл. турям дъно на извр: задъвка дъчвата, колчето тъщо — 2 потравям дъното на

Задъчка

Задърдорвъ гл. ср. начвам да дърдорвъ, да дръчкам, да прикавам за маловарни идица. в. задърдора, задъбра

Задърдорвъ се, гл. възв. Затрикавам се на дъчо: аз се задърдорах! З. 369; ида на вода, задърдори се на чучурът с'то мита и просяди там до здъвдъ. З. 98.

Задъръм, а, о, — и (чит) 1) хогото съ задъръм, забавени. 2) затрям, арестувам.

Задървам гл. дл. в. задървръм.

Задървъ гл. св. от задървам

Задървъ се, гл. въз. той се задървъ. устоя се, не падна

Задъхва се гл. безл. вонеше тъ се не задъхваше тъ пъ. Е. С. 113.

Задъхтявам се и

Задъхтам се, гл. възвр. Задъхтявам се, раздъхтявам се

Задъхтан, а, о, — и (чит) Задъхтен, раздъхтен. Нито умрена и задъхтяна давай сиса. Л. Д. 1869. р. 94.

Задъхтъ се гл. св. от задъхтявам се